

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 136/2014
06.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног В.М., због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца осуђеног В.М., адв. Н.Р., адв. Д.Г. и адв. О.П., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ бр.24/13 од 24.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5987/12 од 12.03.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца осуђеног В.М., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ бр.24/13 од 24.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5987/12 од 12.03.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К бр.2180/11 од 17.01.2012. године окривљени В.М. је на основу члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништва из члана 206. став 1. КЗ и кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5987/12 од 12.03.2013. године уважавањем жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.2180/11 од 17.01.2012. године само у тачки 1 изреке па је окривљени В.М. оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 17.10.2007. године до 27.11.2007. године.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени В.М. да оштећеном Ф. доо Ч. на име имовинско правног захтева исплати новчани износ од 3.000,00

динара сходно одредби члана 206. став 2. ЗКП у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а окривљени обавезан да суду плати на име паушала новчани износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка чију висину ће утврдити првостепени суд посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ бр.24/13 од 24.09.2013. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног В.М. и пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5987/12 од 12.03.2013. године потврђена.

Против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ бр.24/13 од 24.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.5987/12 од 12.03.2013. године браниоци осуђеног В.М., адв. Н.Р., адв. Д.Г. и адв. О.П., поднели су захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка, а на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде или да побијане пресуде укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП-а, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца осуђ. В.М. је неоснован.

Браниоци осуђеног В.М. у захтеву наводе да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП пресуде не могу заснивати – на препознавању окривљеног од стране оштећене Ј.Ј., које је у полицији обављено супротно одредби члана 104. став 1. тада важећег ЗКП као и на исказима оштећене током поступка којој је још приликом првог препознавања на незаконит начин сугерисано на окривљеног као учиниоца кривичног дела.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. По налажењу Врховног касационог суда, другостепени суд је у својој пресуди дао јасне и довољне разлоге због којих је нашао да је исказ оштећене Ј.Ј. дат у претходном поступку, и на главним претресима исцрпан, детаљан и јасан, као и због чега га је прихватио да је доказ препознавања лица у ПУ Крагујевац на записнику Ку 785/07 од 15.10.2010. године веродостојан. Наводи садржани у захтеву за заштиту законитости бранилаца осуђеног В.М. неосновано су истицани и у жалби изјављеној против другостепене пресуде, а трећестепени суд је нашао да су жалбени наводи неосновани и у образложењу

пресуде дао јасне и довољне разлоге за став да је исказ оштећене Ј.Ј. доказ на коме се према одредбама ЗКП може заснивати пресуда. Врховни касациони суд у свему прихвата разлоге дате од стране другостепеног и трећестепеног суда, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП-а.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**